

ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА - СУБОТИЦА

- бесплатан примерак -
(бр. 2685)

СУБОТИЦА, СЕПТ. 2006.
ТИРАЖ 10000 КОМ



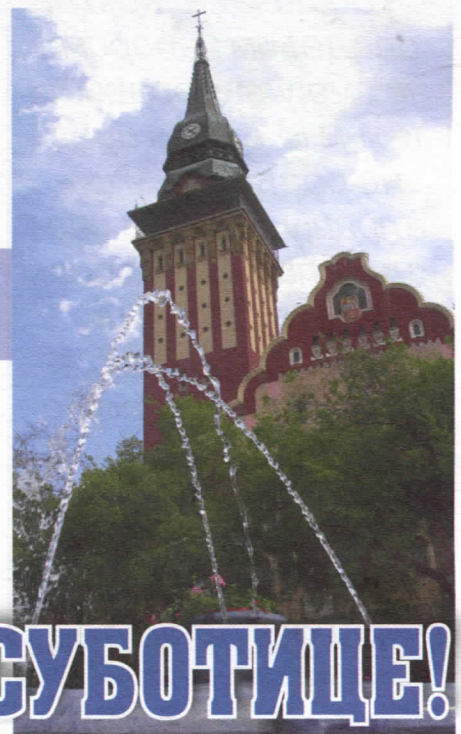
КОНТРОВЕРЗЕ НА ЗАТВАРАЊУ ДУЖИЈАНЦЕ

Гојко Радић, председник Општинског
одбора Српске радикалне странке

**НЕКА ЛОКАЛНА
КОАЛИЦИЈА ПОЛОЖИ
РАЧУНЕ ГРАЂАНИМА
СУБОТИЦЕ!**

У ОВОМ БРОЈУ:

- ОТЕТО ПРАВО НА ПРАВДУ
- ОД ХАОСА ДО РАСУЛА
- КЛАЦКАЛИЦА ОД 4,5 МИЛИОНА ДИНАРА
- КО ВЕРУЈЕ У ПРОНАТАЛИТЕТНИ ФОНД?
- У НОВОМ СЕЛУ СВЕ ПО СТАРОМ
- ШКРИПА У ЛИГАШКОМ ДИМЊАКУ!



Гојко Радић, председник Општинског одбора
Српске радикалне странке

НЕКА ЛОКАЛНА КОАЛИЦИЈА ПОЛОЖИ РАЧУНЕ ГРАЂАНИМА СУБОТИЦЕ!

Свађе око колача

Од како је формирана ова коалиција на власти, Суботичани су сведоци свађа и сукоба унутар ње, али се ни једном нису посвађали око тога ко ће више да уради за грађане и осигура бољи живот, чистији град и томе слично, већ само око тога – коме ће припасти већи део колача! Смешно звуче њихова оправдања на конференцијама за штампу, када кажу: нисмо ми криви за „Водовод“, то држи СВМ, ако почнете око Дирекције за изградњу општине Суботица: ми с тим немамо везе, то су „жути“, о Палићу – то је Г-17, и тако даље. Погледајте шта ради Лига социјалдемократа Војводине у „Димничару“! Па онда тендер, зар мисле да асфалтирају улице у фебруару? Ко то кочи? Они сами! Па зашто се онда не развију? Хоће, када се не буду могли до-

Доста је било свађе коалиционих партићера на рачун Суботичана, који на следећим изборима не смеју заборавити ко им је давао празна обећања. У коалицију ћемо са сваким, али под условом да то буде у интересу развоја града и бољег живота грађана. Локална самоуправа у финансирању зајославља српски корпус у односу на друге



говорити око колача. И ако се договоре, опет ће то бити на штету грађана, опет ће бити нова расподела колача. Шта ми имамо од тога? Ништа!

Тражимо да грађани не забораве

Српска радикална странка тражи од грађана да приликом следећих избора не забораве шта раде садашњи коалициони партнери. Одговорност за све пропусти сноси председник општине и странке на власти – Савез војвођанских Мађара, Демократска странка, Лига социјалдемократа Војводине и Г-17 плус. Да не спомињемо ове „сателите“ као што је Блашко Габрић који им притрче понекад у помоћ, то грађани сигурно виде. Не треба заборавити да су сви они имали слогане „за европску Суботицу“. Од те „европске Суботице“ имамо само њихове свађе око тога ко ћеколико да узме.

Ишли би са свима у коалицију

Да ми радикали имамо учешће у локалној власти, не би могли да бирамо – кога народ изгласа, коме да поверење, са њим се прави коалиција. Ми не бежимо да уђемо у коалицију са било ким и неозбиљно је рећи: ја нећу с тим и тим. Како нећу, када је народ тако хтео? Али, имамо одређене услове, хоћемо да уредимо Суботицу да буде лепша и боља, да се сви отимају да дођу да живе ту, да сви који оду причају лепо о Суботици. А то ћемо остварити када се локална самоуправа буде занимала инфраструктуром а не ко ће коју фабрику приватизовати. То није посао локалне самоуправе нити је у њеној надлежности. Ми можемо да развијемо наше домаће занатство, инфраструктуру, мале индустријске погоне и фарме по сеоским домаћинствима, да дамо олакшице људима и разне кредите, омогућимо запошљавање кроз јавне ра-

дове, и тако даље. Такву локалну самоуправу би желео сваки грађанин. У коалицији да сви сносимо одговорност, без обзира ко је у ком предузећу.

Власти је сласти, и зајмо...

Човек је кварљива роба, власт чини чуда и не кажемо да се неко од наших радикала не би негде покварио, али би ми покушали на све начине и кроз странку и кроз наше страначке институције да га контролишемо. Ако је наш директор, инсистирали би да његов заменик буде из неке друге партије, и обрнуто.

Промене, њромене и само њромене

Ако треба, нека избори буду и сваких шест месеци. Видећете, сада ако се распишу избори како ће сећи врпце и отварати. Ови исти су на власти већ 50 и више година. Како? Па Јожефа Касу је поставио Савез комуниста, и он је од онда, преко СВМ, стално на власти! Морају у СВМ да схвате да не могу они да буду алфа и омега овог града, да су на прошлим изборима добили 16 одборника од 67, што је јако мало. Морају да осете да не раде добро, да морају да се мењају, сами себе или своје људе, у то не улазимо. Ако нека партија сматра своја кадровска решења добрим, ми то прихватимо, али онда за њих морају да одговарају. Не да склопе коалицију и да их не занима ко штатамо ради! А посвађају се када виде ко је колико од колача узео. Грађани су оштећени, дебело су многи себи џепове напунили и међусобно се издоговарали. Ово је тотална пљачка у Суботици, друго ја не видим. Само промене су лек.

Зашто финансирамо Хрватско академско друштво

На шта локална самоуправа све троши новац грађана? Има маса тих невладиних организација и друштава које не треба финансирати. Можете ли замислити – имамо Хрватско академско друштво! Па могу бити дописници Хрватске академије наука у Суботици, прихватим, али онда нека их она финансира, а не локална самоуправа. На отвореном универзитету бесплатно се, о трошку грађана Суботице, користе више од пет канцеларија, за разне организације, преко Дирекције плаћа струја, вода и грејање. Зар то нама треба? Ето, где одлази новац грађана. И то одлуком председника општине. А када смо ми тражили да политичке организације које имају одборнике не плаћају простор, рекли су да не знају за који члан закона да се ухвати да нас ослободе! А ово може одлуком председника општине!

Локална власти зајоставља српски национални корпус

Српски национални корпус је потпуно запостављен кроз буџет општине.

ОТЕТО ПРАВО НА ПРАВДУ

Ко хоће да чини зло, увек нађе добар разлог

Пет година се, ето, пише та фамозна оптужница против проф. др Војислава Шешеља, којом се као сабљом маше изнад глава и прети и Србима и Србији, а онда се без ваљаног објашњења оптужница скраћују за трећину, ваљда да би се то про форме суђење што брже и што тише отаљало. У међувремену др Шешеља подвргавају најсавременијим психичким тортурима и притисцима, на којима би им позавидела чак и окрутна средњевековна инквизиција.

Ових дана, коначно, здравјој логици непојмљивих разлога



за 3,5 године дугог тамновање у хашком казамату, светски моћници отелотворени у лику хашких судија и тужилаца коначно најавише почетак суђења, против проф. др Војислава Шешеља, за октобар 2006. године.

У коликој мери ће то суђење бити (не)поштено наговештавају подмукли потези и одлуке суда. Тако се, на пример, наметањем службеног браниоца по сваку цену др Шешељу жели ускратити и одузети, поред неправедно одузете слободе, и право на одбрану, право на истину и право на правду.

Хрвати су добили тридесет пута већи износ за стипендије – око 300.000 динара за ову годину, а ми за наш фонд српски око 100.000. А њих је 15.000, нас 36.000, ако узмемо још 8000 који се изјашњавају као православци али не и као Срби, онда око 44.000. То могу да кажем у било ком дуелу – и позивам Гезу Кучеру и Демократску странку, да кажу колико су учинили за српски национални корпус? Врло мало или ништа. Једва смо сада изборили за Српски културни центар 700.000 динара да се финансира „Луча“ и један запослени, и то само за пола године! А можете погледати по другим центрима, мађарским, колико је запослених, колико се плаћа и колико средстава иде у разне културне домове! Ко нам је крив што их немамо десет, али ни за тај један не дају! Погледајте цркву. Ми добијамо неких милион динара из буџета за све наше богомоље у Суботици, и то је мало. А расподељују тако што

кажу – католика има 62 одсто, па онда толико њима. После још протестанти и други добију плус издвојено!

Одговорна коалиција за боље дане

Недомаћинском трошењу средстава грађана преко буџета општине мора доћи крај. На власт мора доћи одговорна коалиција, јер никада овде нико неће бити сам на власти. Када би сутра сви гласали за радикале, ја бих рекао да мора доћи још неко крај нас, да гледа шта радимо, да се не осилимо. Стручни и искусни људи, са радним и животним искуством да воде институције и предузећа, показало се шта су урадили они што су дошли на директорска места без довољно искуства. Ја се надам да ће доћи до промена да Суботицу и њене грађане чекају бољи дани. Верујем, јер иначе не бих радио ово што

Куда срља суботичка локална власт

ОД ХАОСА ДО РАСУЛА

Владајућа коалиција није оправдала очекивања грађана да ће се залагати за подизање степена квалитета њиховог живљења јер без капиталних инвестиција нема помага на боље. Док се готово сваки метар гасовода или бунарчић отварају уз помпу, о грешкама и неиспуњеним обећањима се мудро ћути у нади да ће бити зоборављени.

Суботичани су већ, коначно, прозрели и прочитали гарнитуру на власти којој су последњи пут (а то ће, надајмо се, и заиста бити буквално тако!) дали поверење заокружујући њен број на ласачком листићу. Као и обично на лутрији, показало се да то није била "добитна комбинација", а под знаком сумње је да ли на крају може да се извуче макар и утешна награда, или најобичнији улог. Да је то тако, свако се може уверити ако мало оде међу народ да чује шта говори, на збор грађана у било коју месну заједницу, где су коментари увек исти: "Нема их када су нам потребни, али ће доћи пред изборе, ето њих да нам опет обећавају брда и долине, да нам лажу и мажу!"

Кроз блајно у 21. век

Шта је локална власт за све ове године заиста учинила, или боље рећи није учинила, да реши пре свега нагомилане комуналне проблеме у граду и околини и да грађани боље живе, да не газе благо, да имају оно што је основно за живот у 21. веку – канализацију и воду, да се јавним превозом до куће, радног места или школе возе брже и удобније, да имају чисте улице и када закораче ван градског центра, и да не набрајамо све оно што спада у некакве основне стандарде живљења у времену о којем говоримо?

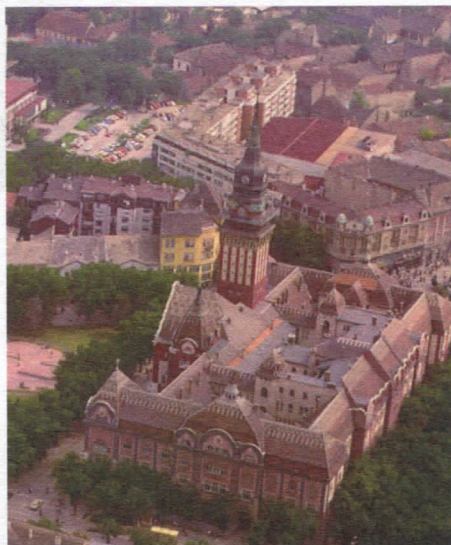
Мало или готово ништа, ако се сложимо да изградња дечијег игралишта усред градског центра или попличавање Радијалца не спадају у капиталне инвестиције. А не спадају, у то нема сумње.

Лов у мушњој води

Кренимо редом. Када су оно тамо 2005. године подизали цену воде, речено је – кроз цену ће се градити пречистач. Јер, без новог пречистача не може да се проширује ни секундарна канализациона мрежа, а ни Палић да се развија као туристичко место и бања. Градња уређаја ће почети половином ове, 2006. године, кредит ће дати Европска банка за изградњу и реконструкцију, а посао ће бити завршен до краја 2008. године.

Понуде на тендеру, укупно седам, отворене су у мају и од онда – тајац! Ни да

је изабран извођач (ако се не варамо, рок је месец дана по отварању понуда и давно је истекао!), ни да је Банка одобрила 9 милиона евра, и лето прође а да од новог пречистача ни ашов није закопан. А локална власт, заузета својим међукоалицијским свађама, мудро ћути и никако да изађе пред грађане и каже – биће или неће бити пречистача! Било како било, господин Имре Керн, руководилац реализације пројекта новог уређаја за пречишћавање от-



"Много хїео, много зайочео, рука слаба, клецаво колено", кажу сїихови једне пїесме, а као да су пїсани за Дирекцију за изградњу ойшїине Субойица...

падних вода, из зграде "Водовода" своју канцеларију преместио је – у зграду затвора! Да ли је то симболика или се човек припрема за сваки случај?

Брука

"Много хтео, много започео, рука слаба, клецаво колено", кажу стихови једне песме, а као да су писани за Дирекцију за изградњу општине Суботица, којом управљају кадрови једног од коалиционих партнера локалне власти, Демократске странке. Од највеће реконструкције и изградње путева у историји Суботице – испаде највећа брука, јер после афере са тендером, од учешћа републичких средстава нема ништа, време прође, дошао

је и септембар и иста прича као и са пречистачем – зазимиће, па онда следеће године опет све наново!

Како ће владајућа коалиција оправдати овакав фијаско и са чим ће изићи пред грађане следећи пут да тражи њихово поверење, када није била у стању да се носи са једним тендером и пола милијарде републичких динара (асфалтирање града, реконструкција магистралног пута Суботица-Александрово и "ипсилон крак"), који јој измичу испред носа док немоћно гледа?

Заобилажење обилазнице

Око готово сваког села, сваке паланке у Србији, читам у новинама, граде се обилазнице, а ова око Суботице – никако да буде окончана. Опет, ко други него локална власт, преко стручњака које је ангажовала и дала им поверење, "није знала" да се погрешило у плановима, па ето, сада уместо да имамо пут, зато што тај што је требао да их учрта није учртао наплатне рампе и још нека, ваљда, одморишта уз коловоз, теретњаци и даље туђе кроз центар града! А локална коалиција – ни лук јела нит лук мирисала, као да се ништа није догодило!

Пси ће и даље уједати

Надаље, азил за псе-луталице није капитална инвестиција, додуше, али то што локална самоуправа већ више од две године није у стању да макне даље од смишљања локације, и што је једно обично Удружење за заштиту животиња "Пријатељ", успешно блокира у свим покушајима да грађане заштите од четвороножних напасти, било би смешно да није тужно и трагично! "Чистоћа", којој су још претпрошле године пребачена 3- 4 милиона динара за азил, стално са азилом све нешто почиње испочетка, локације, дозволе, пројекти, као да треба да гради свемирски центар а не штенару! Свеједно, директор је добио награду "Про урбе", а у образложењу азил није споменуто!

Треба размислити

Могло би се још доста тога навести што представља хипотеку, или како народ воли да каже "путер на глави" ове локалне коалиције, једино што простор овог "специјалца" не би био довољан ни у двоструком обиму! Суботичани важе за људе који воле свој град и знају да цене власт и људе по делима, а не по речима. Зато смо сигурни да ће следећи пут добро размислити пре него што на гласачком листићу заокруже број – да ли је то "добитна комбинација" или још један промашај?

КАКВИ ГОСТИ БОЖЕ МИ ОПРОСТИ!

У недељу, 13. августа, на Тргу слободе завршена је најсвечанија манифестација овогодишње "Дужијанце". Свечаној поворци "Дужијанце" присуствовао је и велики број гостију, међу којима су били и поштовани председница Владе Ивана Дулић - Марковић, председник Скупштине Србије Предраг Марковић, градоначелник Осјека (и председник ХСП-а) Анто Бапић као и представници дипломатског кора, културних, политичких и црквених институција.

Ова наизглед обична новинска вест поново је заталасала и узбуркала иначе већ поодавно замућену воду на северу Бачке између овдашњих Буњеваца и Хрвата. Без намере да наше новине „Велика Србија“ улазе у овај сукоб и да га продубљују, али ипак, зарад истине, нужно је изрећи неколико чињеница о лику и делу човека кога је локална власт позвала у госте, о Анту Бапићу, градоначелнику Осјека и председнику ХСП (Хрватске странке права).

Усташа у души

Не тако давне 1996. године Анте Бапић је рекао да је „једина кривица усташког покрета то што није успио“, а 1998. године је на рачун дизања руке на усташки поздрав изјавио да „има право руком показивати колики ће кукурузи расти у Славонији кад ХСП дође на власт“. Исте те 1998. године, на питање новинара требају ли се Срби вратити, Анте Бапић је одговорио: „Не. Што се тиче Хрватске странке права и мене особно, Срби су добровољно напустили Хрватску и по томе су оптанти. Они су своје напустили, нису изгнани. Не би се требали вратити.“ („Јутарњи лист“ 19. 04. 1998. године).

На трибини у Вараждину, новембра 1999. године је изјавио: „Хрватским Жидовима имовина за НДХ није била одузимана него је она давана другима на управљање“.

2000. године био је у Слуњу да увелича манифестацију око подизања споменика Јури Францетићу, заповеднику злогласне усташке Црне легије, одговорне за smakнуће великог броја Срба и Јевреја у Другом светском рату.

На седници Хрватскога сабора, маја 2002. године, на вест о смањењу броја Срба у Хрватској, Анто Бапић је комен-

тарисао да је ова вест „једна је од бољих у посљедње вријеме“.

Политички дилејанси?

За лакше разумевање политичког слевила или, боље речено, бескрупулозне дрскости господина Петра Кунтића, заменика председника суботичке општине, који је Анту Бапића позвао у госте и глумио домаћина, који је знао или је могао знати да ће оваквим гестом увредити и унизити српски и буњевачки национални корпус, али и све друге часне и поштене суботичане, потреб-

но је повући паралелу и упоредити два готово идентична случаја.

Непожељна особа

Наиме, с једне стране, израелске власти својевремено Анту Бапића проглашавају непожељном особом и забрањују улазак у земљу „само“ због изјаве: „Хрватским Жидовима имовина за НДХ није била одузимана него је она давана другима на управљање“.

Истовремено, са друге стране, имамо истог тог човека, Анту Бапића, који се радује бројчаном смањењу Срба у Хрватској, човека који слави заповедника злогласне усташке Црне легије и тиме подржава злочиначко деловање хрватских фашиста у злогласним усташким логорима и другим стратиштима и уместо да таквог човека игнорише због моралних и политичких заблуда – Петар Кунтић га позива у госте!

А, шта тек рећи за политичку зрелост плачљиве и лако увредљиве потпредседнице српске владе, госпође Иване Дулић-Марковић, коју до сржи заболеше речи посланика СРС, Зорана Красића, када је стављаше у контекст речи – усташа, а не заболеше је блиско дружење и гошћење са господином који се управо дичи да је усташа.

Како фини гости – Боже ми опрости...



РОБНЕ РЕЗЕРВЕ

У књизи Бирса Емброуза „Ђаволов речник“ исцод речи ГЛАСАЊЕ ишише: „Гласање је инструменти и симбол моћи слободног човека да најрави будалу од себе и ујройасиши своју земљу“.

У значајније успехе СРС у локалном парламенту свакако треба убројити и раскринкавање нечасних работа које су дуги низ година пратиле рад општинске Дирекције за робне резерве.

Владајућа коалиција предвођена СВМ, чији су кадрови управљали Дирекцијом, на све могуће начине је саботирала казивање истине почевши од вулгарног исмејавања СРС, па до игнорисања и паничног заташкавања изнетих чињеница.

Увидевши да је истину о силним малверзацијама и причињеној милионској штети немогуће сакрити, тим пре што су се напорима Радикала прикључили и други опозициони одборници, скупштинска већина је одлучила да примени опробане и ефикасније методе, а то су сила и осиноост, и тако једном за свагда одборничкој групи СРС запуше уста и то на потпуно демократски и легалан начин – гласањем тј. укидањем Дирекције.

Ипак су се мало прерачунали. Рачун без крчмара не важи. Нити су нас спречили да говоримо, што доказује и овај текст, а нити је на случај општинске Дирекције за робне резерве стављена тачка.

Тужбу смо написали и очекујемо да тачку на целу причу ставе надлежно тужилаштво и суд...

КЛАЦКАЛИЦА



Свега 4,5 милиона динара је стручњацима из ДС-а било довољно да се упропасти један травњак у строгом центру града, недалеко од зграде Отвореног универзитета, и да се изгради једно дечје игралиште.



Не тако давно, колико још прошле године, непосредно поред истог тог Отвореног универзитета постојало је једно дечје игралиште којим је минулог лета, макар и привремено, оплемењен простор поред ругла и срамоте овога града – бетонског скелета, споменика људске глупости минулих времена.

Даје у ову причу о травњаку, игралишту и бетонском скелету у размишљањима челника ДС-а, који управљају Дирекцијом за изградњу, било више мудрости, логике и далековидости, а мање личних интереса, могли смо сачувати један травњак, изградити једно игралиште и уклонити једно ругло из центра града, и то све једним потезом.

Овако, од кога је, и ово је – превише.

ПРОНАТАЛИТЕТНИ ФОНД

Идеја ДС-а да се оснује фонд којим би се млади брачни парови подстицали на рађање деце, а за узврат добијали јефттиније стамбене кредите, па чак и били ослобођени враћања једног дела до 1/3 кредита, наишла би на одобравање и подршку СРС само да су предлагачи у својој визији имали поштене намере.

Како поверовати да је прича о пронаталитетном фонду поштена и да нема намештаљки, и како ће фонд у будућности утицати на повећање броја новорођене деце када се рачунају и бодују постојећа, већ рођена деца?



По тој логици код фонда може конкурисати и неко ко више апсолутно не намерава рађати, па чак и неко ко зна да је постао репродуктивно неспособан. У прилог сумњи да око фонда нису чиста посла, иде и фаворизовање деце високообразованих родитеља у односу на децу родитеља са нижом школском спремом, као да предлагачима свако новорођено дете није подједнако драгоцено(?).

Било како било, ова у основи позитивна и корисна идеја у режији и извођењу владајуће коалиције доведена је до бесмисла.

Како живе грађани наше месне заједнице У НОВОМ СЕЛУ СВЕ ПО СТАРОМ

Становници овог дела Суботице очекивали су да ће осавремењавањем телефонског система и почетком рада дигиталне централе, како им је обећавано, моћи да уведу телефоне у своје домове, али су им се надања, нарочито у нерегулисаним улицама, изјаловила. С друге стране, прича се, а тамо где „има дима“ кажу обично „има и ватре“, да за неке, који су ближи тој „ватри“ јер су из такозваних „еуропејски“ оријентисаних партија, добијање телефона није проблем.

Да ли је могуће да руководство месне заједнице није четири године било у стању да поради на регулацији улица? Или им је овако лакше, да на сваки захтев грађана дају исти одговор: „Не можемо ништа

док се не обави регулација улица...“

Месна организација Српске радикалне странке поднела је захтев руководству МЗ Ново село да дозволи присуство грађанима на својим састанцима – на којем су била 123 потписа. Пошто је одговор изостао, тражили смо конкретно – желимо да састанци Савета месне заједнице буду отворени за грађане!

Наша месна организација формулисала је који су то приоритети за становнике Новог села:

- Регулација улица
- Проширење телефонске мреже
- Асфалтирање „босих“ улица
- Изградња водовода и канализације

ДРУГОЛИГАШИ

Недавна смена Слађане Марковић, кадра ЛСВ, са места в.д. директора ЈКП „Димничар“ пробудила је прве знакове сумње да у лигашким редовима нешто озбиљно шкрипи. Наиме, гђа Марковић директорско место није ваљано ни загрејала, када су изненада и без правог образложења челници ЛСВ (који су је и предложили на функцију) затражили њену смену. У пакету је смењен и председник Управног одбора „Димничара“ са још неким члановима управних и надзорних одбора. Не задуго лигашки праве чистку и у Студентском центру смењујући директора Мирослава Стипанчевића.

Слађана Марковић у поводу свог разрешења за „Суботичке“ објашњава позадину: „Одбила сам да отпустим из фирме двоје људи, који су према мишљењу Лиге били блиски са претходним директором Игором Међанским, нисам давала Лиги службени ауто на употребу и нисам хтела да плаћам њихове рачуне које су ми достављали да их ‘Димничар’ плати“.

Још жешћи шамар на образ Градском одбору ЛСВ пао је од стране Мирослава Стипанчевића који је изјавио да заправо никада није био члан Лиге социјалдемократа Војводине него им је позајмљен из једне друге странке и то искључиво као економско-финансијски кадар са обзиром да ЛСВ у Суботици располаже са чланством



нижих образовних и интелектуалних капацитета и међу својим члановима нема лица са високом стручном спремом.

Било како било лигашки, или тачније речено – ДРУГОЛИГАШИ, пошто су на претходним изборима испали из прве лиге (републички ранг), након предстојећих избора, судећи по томе како раде, моћи ће да наступају евентуално у дресу сопствене улице и то искључиво заступајући парне бројеве пошто ће непарне највероватније приграбити играчи сличних квалитета – експерти из Г17+.

РЕКЛИ СУ... КО ЈЕ, У СТВАРИ, ЛОПОВ

И на крају, користим прилику да подсетим господу из ЛСВ да још нису платили рачуне за силу поједену храну и попијено пиће у ресторану „Индекс“ Студентског центра. За своју импозантну килажу могу да захвале и томе што студентима отимају из уста.

*Мирослав Сипићанчевић,
директор Студентског центра
(Недељник „Дани“ бр. 32)*

ПОШТЕНИ ЉУДИ СУ ИЗВАН ПОЛИТИКЕ

Поштени људи желе да остану изван политике, јер су сведоци да се већ на нивоу месне заједнице воде љути окршаји за места у органима МЗ. Ту пара нема, па је трка за страначке позиције само борба за голу власт. По пучевима у месним заједницама најпознатији је Савез војвођанских Мађара.

*Стеван Сипић, председник
удружења „Грађански блок“
(Недељник „Суботичке“, бр. 6)*

НИШТА ОД АСФАЛТИРАЊА СУБОТИЧКИХ УЛИЦА

Прво морају бити направљени пројекти за све улице, па тек онда се распише тендер.

*Бранко Јоцић, директор ЈП
„Пушеви Србије“
(Недељник „Дани“ бр. 35)*

ОТЕЛИ СЕ КОНТРОЛИ

Овако дрско понашање суботичких демократа наводи нас на то да под хитно преиспитамо коалициони споразум и кажемо да наша странка више неће правити никакве уступке.

*Јозеф Каса, председник СВМ
(Недељник „Суботичке“,
бр. 10)*

ВЕРБАЛНИ НЕИМАРИ

Политика је конфликт интереса који се прерушавају у сукоб принципа при вођењу јавних послова у личну користи. (Бирс Емброуз, „Баволов речник“)

Шамар који је директор ЈП „Путеви Србије“, Бранко Јоцић, опалио по лажљивом образцу локалних демократа, изјавом да од асфалтирања суботичких улица нема ништа, бар не у 2006. године, болно је одјекнуо у души многих наших суграђана који су, нажалост, поверовали у слаткоречиве бајке локалних барон Минхаузена.

Бон-образ вербалних неимара није ни поцрвенио. А и зашто би?

Испекли су они добро Слобин занат и обилато користе његов устав, па док се има времена убрзано табају утабано, отварају отворено, праве направљено, асфалтирају асфалтирано. Шта би друго. Избори су на прагу, а како циљ оправдава средство онда су дозвољена сва средства нарочито она у којима се може ушћарити и понеки динар (најмање 20-30 милиона).

Ко ме разуме – схватиће.

КЛИЗАВИЦА

Суботичкој јавности још увек нису познати детаљи: зашто је и под којим условима, уз посредовање нелегитимног увозника, прошле године купљена и увезена половна, неадекватна и неисправна опрема за градско клизалиште? Да ли је то учињено због нечије нестручности, наивности, можда немара или, што је извесније, нечијег личног интереса?!

И док је прет сумње и даље подједнако уперен у самозване „експерте“ и „стручњаке“ из градског политичког миљеа, кривци мудро ћуте очекујући да прашина заборава, или бар обичан снег, прекрије њихове трагове. Било како било градски буџет је ојађен за 12 милиона динара, а судећи према изјави Андрије Ромића, члана Општинског већа задуженог за спорт и омладину, испада да је та инвестиција за град изузетно по-

НА ПАЛИЉУ НИШТА НОВО...

Што се тиче развоја туризма на Палићу значајнију информацију добијамо на заседању локалног парламента када се из буџета издвајају „значајна“ средства и то само онда. А како и на који начин се та средства користе остаје само да видимо из приложеног или да чујемо коментаре грађана Палића који се веома незадовољни оваквим радом и пословањем у области туризма. Малобројни туристи који гостују на Палићу и даље добијају мало интересантних туристичких понуда. Дуго обећано и на сва врата хваљено шеталиште око малог језера никако да добије ни своје основне контуре настанка а камоли изгледа стазе за шетњу.

Јавно предузеће „Палић Лудош“, из буџета добија значајна средства. Занимљива је чињеница да је у ингеренцији овог Јавног предузећа остала само брига око парка и значајно шишање траве и садња цвећа. Уласком овог предузећа заједном са фирмом „Тригер“ из Београда и оснивање „Елите Палић“ у чијој су ингеренци-

ји сви хотели и ресторани и термални базени на Палићу. Пажњу јавности привлачи пословање овог предузећа, посебно када се у обзир узме да је председник управног одбора неко ко би можда био бољи у својој струци лекара уместо што се „из хобија“ бави туризмом.

Цена улазнице за термални базен је висока за скромна примања пензионера и грађана који тамо одлазе због свог здравља. Али када је жеља за профитом превеликим, онда се лако изгуби осећај за стварност.

ПИТАМ СЕ, ПИТАМ...

Већина грађана која воли и прати фудбал се забринула када јер градски стадион остао без струје и воде, сви се забринуше осим људи у Управном одбору Градског стадиона. Не кажем ја да су то они свесно дозволили како би ФК „Спартак“ био продат за што мање паре.

Не кажем ја да су ту у игри биле родбинске, пријатељске и пословне везе између главних актера приче и људи у Управном одбору градског стадиона. Само се овако питам јесу ли у цену ФК „Спартак“ урачунати и 150.000 еура које је клуб добио од УЕФЕ за реновирање стадиона?

Само се онако питам зашто радови на сређивању и реновирању Градског стадиона нису почели још пре пар месеци када им је било време? Само се питам да ли је случајност што је новопочени власник клуба истовремено и пријатељ са председником Фудбалског Савеза, истог оног Савеза који је доделио добијена средства УЕФЕ, ФК „Спартак“?

Питам се, питам се...

Оснивач и издавач: проф. др Војислав Шешел - Главни и одговорни уредник: **Елена Божић - Талијан**
Заменик главног и одговорног уредника: **Марина Томан** - Помоћник главног и одговорног уредника: **Момир Марковић**
Уредник издања: Гојко Радић - Редакција ОО Суботица: Миодраг Радојчин, Светозар Марунић, Жарко Торбица,
Горан Деспотов, Јован Николић, Стеван Ланчушки, Светлана Стипановић

Редакција Севернобачког округа прима пошту на адресу:

Суботица, Трг Лазара Нешића 1/Х (зграда Нове општине), соба 123, телефон 024/670-745

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар јавног информисања Министарства за информисање под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године